

som denne. Kommissionens formand har tre gange, senest i går, orienteret Europa-Parlamentet om sagens udvikling, og jeg kan henvise til den rapport om Parlamentets offentlige høring om atomprøvesprængninger, som er bilag til informationsnoten af 19. oktober til Europaudvalget.

Kommissionens talsmand har løbende orienteret pressen og sørget for offentliggørelse af afgørende dokumenter, f.eks. den foreløbige undersøgelsesrapport, som jeg fremsendte til Europaudvalget den 13. september. Der er ikke noget grundlag for at afkræve Kommissionen yderligere redegørelser for Kommissionens håndtering af sagen.

Men lad mig slutte med at gøre yderligere én betragtning gældende over for hr. Keld Albrechtsen, og det er, at sagen om de franske atomprøvesprængninger i hele sin kerne er et politisk anliggende. Det er ikke først og fremmest, som hr. Keld Albrechtsen søger at gøre det til, et juridisk anliggende.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Det er jo heller ikke det, det går på. Det går netop på gennemskueligheden af, hvad det er for oplysninger, der har ligget til grund for Kommissionens beslutninger. Det er det, der ligger i håndteringen af sagen, og som det har været umuligt at få tilvejebragt. Derfor er det vanskeligt at reagere, fordi man er ikke klar over det.

Der foreligger f.eks. en fransk lægerapport, der viser, at med de givne oplysninger er antallet af kræfttilfælde 15 pct. højere i Fransk Polynisien end i resten af South Pacific. Og det, som ikke er til at se, er, om de rapporter har været tilgængelige for Kommissionen, om de har været inde i billedet eller ej. Det er det, der ligger i, at det er en uigennemsigtig proces, der foregår.

Det faktiske forhold, om det er farligt eller ej, er jo i sidste ende et videnskabeligt spørgsmål, og det bør vel være sådan, at man kan få indsigt, så man kan tage videnskabelig stilling til, om vurderingerne har været på et mangelfuldt grundlag eller ej.

Keld Albrechtsen (EL):

Skal ministerens svar, som jo er, at man ikke vil afkræve Kommissionen nogen redegørelse for forløbet i denne sag, forstås sådan, at det arbejde, Kommissionen gør, den vanrøgt af traktaterne, der efter min mening finder sted, ikke er et spørgsmål, der er undergivet nogen form for kontrol?

Der er ingen parlamentarisk kontrol. Europa-Parlamentet kan ikke få noget at vide og blev behandlet groft af Kommissionen i går, så vidt jeg har fået oplyst. Folketinget kan heller ikke få noget at vide, for den danske regering vil intet foretage sig med henblik på at kræve en redegørelse.

Er kendsgerningen den, at Europa-Kommissionen kan forvalte en sådan sag, som den vil, uden at skulle stå til ansvar over for nogen overhovedet? Det er jo realiteten, så vidt jeg kan se.

Så vil jeg godt spørge, om det er korrekt, som det blev oplyst i Politiken den 17. oktober, at Europa-Kommissionen har forberedt bl.a. sine inspektionsbesøg derude i området overordentlig dårligt, og at Kommissionen så ydermere, da den kom ud i området, blev afvist af franskmændene og ikke fik lov til at se det, den ville, og vil ministeren undersøge, om de oplysninger, der er i Politiken den 17. oktober, er korrekte?

Vil ministeren også undersøge, om det er rigtigt, at franskmændene gang på gang har tilsidesat krav om oplysninger og tidsfrister, som er blevet fastlagt af EU-kommissæren, der har ansvaret for dette område, og at Kommissionen bagefter har accepteret dette og udsat fristerne og opgivet de krav, som man har stillet over for franskmændene?

Vil regeringen spørge Kommissionen om forløbet i denne sag, så der i det mindste kan være en eller anden form for parlamentarisk kontrol med, hvad der foregår i en union, som vi er medlem af?

Kent Kirk (KF):

Finder udenrigsministeren det ikke pudsigt, at Enhedslisten og dermed hr. Keld Albrechtsen nu er blevet Traktatens mest ivrige og ihærdigste vogter?

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Til det sidste spørgsmål, og det er i virkeligheden også et svar til hr. Keld Albrechtsen, vil jeg sige, at jeg finder det ikke mærkeligt, at hr. Keld Albrechtsen, når det passer ham, bruger de traktatbestemmelser, som passer til hans synspunkt. Det finder jeg ikke noget mærkeligt i. Heri er intet nyt.

Men det, som er afgørende at slå fast, er, at Traktaten på dette punkt er meget klar. Traktaten henlægger det til Kommissionen at vurdere disse sager, og den henlægger til Kommissionen at træffe en afgørelse om, hvorvidt der skal anlægges en retssag.